

in njegov pomen za naše slovstvo je označil primerno jako dobro. „Kolesarjeva snubitev“ ni tako važna, da bi bilo treba pripovedovati njeno vsebino. O mnogih najnovejših pisateljih ne pove nikake sodbe ni lastne ni tuje. Vedno rajši omenja „Zvonove“ sotrudnike nego „Dom in svet-ove“. Omeniti bi moral vsaj Iv. Štruklja in Iv. Barle-ta.)¹⁾ Mož, ki bi s svojo sodbo moral biti odločen in vzvišen nad vse strankarstvo, svojo sodbo ali zamolči ali pa suženjsko posname po viru, ki ni vedno najčistejši. Strankarstvu se kljubu previdnosti ni mogel izogniti. Čudno se véde, ko ocenja (pa kako!) Fr. Govekarja. Kako pazi, da ne bi izrekel kake neugodne misli! Govori o realizmu, naturalizmu in o „novi struji“, pa ne pové, kaj označuje s temi imeni, in skrbno skriva svoje stališče.

Nekoliko tiskovnih pogreškov je še ostalo v knjigi, ki pa ne bodo motili izobraženega čitatelja. Na str. 1. je izpuščena letnica (1877.) za začetek rusko-turške vojske (dan in mesec je povedan). Na str. 17. čitaj l. 1857. namesto 1757. Na str. 25. mora stati „Slovanu“ 1887. namesto 1877. Na str. 99. čitaj 1855. mesto 1885.

Iz letošnjega zvezka je razvideti, da bo Glaserjevo delo dokončano šele prihodnje leto; delo je res jako obširno za tako slovstvo, kakor je naše. Naša končna sodba o Glaserjevi slovstveni zgodovini je taka-le: Kakor smo že omenili, priznavamo g. Glaserju, da se je mnogo trudil, in smo mu tudi hvaležni za njegov trud. Pa če hočemo biti odkritosrčni, moramo ob jednem priznati, da umevamo pragmatično slovstveno zgodovino vse drugače kakor g. Glaser. Glaserjevo delo v celoti bi se moglo imenovati, če izvzamemo nekoliko strani, z veliko večjo pravico biblijografija nego slovstvena zgodovina. G. pisatelj bi bil moral svoje delo še temeljito predelati in je šele potem pod takim naslovom poslati v tiskarno.

G.

Knesova knjižnica. Zbirka zabavnih in poučnih spisov. V. zv. Tisk Nar. tiskarne. 8° Str. 209. Vsebinska knjige je raznovrstna. Fr. Ks. Meško: Slike in p o v e s t i. Mlad pisatelj na slovstvenem polju sloven-

¹⁾ Sicer pa počakajmo, morda ju še bo.

Uredn.

skem! In njegovi spisi so slike, — žive slike — povzete iz naroda. Drama v vasi. Janez, bogat kmetiški sin, ne sluša očeta na smrtni postelji in se oženi z Alenčico. Iz početka se je vselila vidna sreča v hišo, a polagoma je izginil ves blagoslov. Janez je začel pijančevati in je pahnil v nesrečo vso rodbino in sam umrl žalostne smrti. Nesrečna smrt matere in usoda uboge žene, ki nista ničesar zakrivali, je nekoliko neopravičena. — Bolnik. Študija. Res krasen obrazec! Le škoda, da ni gospod pisatelj končal bolj jasno gledé na mladega bolnika, kateri visi med življenjem in smrtjo. — *Se-sta n e k.* Črtica. Mirko, pravnik, se zaljubi v grajsko gospodično Livijo, a skoro brezsrčno pahne od sebe Danico, hčerko domačega učitelja! — *Berač.* Slika. Ta spisek je pač zaslužil ime, katero ima! — *Zaradi mačke in Srakoperjeva hruška* sta originalna posnetka iz življenja našega naroda, *Bajka o kreposti in V salonu gospe Sokolove* pa sliki iz mestnega življenja. —

Jezik je v teh proizvodih povsem lep, pripovedanje lahko in neprisiljeno. Lahko bereš knjigo, ne spotakneš se ob njej: in vendar se naposled utrujiš! In zakaj? Gospod pisatelj je vлил v te spise mnogo življenja, a tudi mnogo, da, skoro preveč poezije. Vzemimo jeden vzgled, n. pr.: „Polagoma se je soba polnila s tmino. Bolj in bolj se je gostil vzduh, kakor bi lezli iz nemih sten nočni duhovi ter se spajali v ozki sobici v tesnem objemu, ali kakor bi se zidovi sami zgrinjali nad bolnikom“ itd. Takih in enakih primer je v knjigi kar polno! — Res, da so to živi okraski v pripovedovanju: a če jih je le preveč, so neprebavni. Neljuba je ponavljatev nekaterih atributov: „porcijonalni, moškolepi obraz, velik sod mehkega gosjega perja“ (!) i. dr. Vse hvale vredno pa je, da rabi gospod pisatelj žive narodne izraze in besede, n. pr. slamnjača, t. j. košarica, spletena iz slame itd. — Vrlo zanimiva je knjižno-zgodovinska črtica o „Strelovem Popotniku“ gosp. prof. Levca. Pesmi znanega pesnika gosp. Ant. Medveda so prav primerne lepi knjigi. Tudi ga. Levca črtica „Ob stoletnici Janeza Vesela Koseskega“ nam podaja kakor dobro premišljene, tako tudi mične stvari o znanem pesniku.

P.

